ВІСТНИК
ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХИІ.

Рік 1916. Видано 30. марта Ч. IV.

Ч. 11.

Ч. 3841/15. Запрошенє до предплати ілюстрованого діла в 4-ох випусках: „Viribus unitis", Österreich-Ungarn und der Weltkrieg.

Бюро воєнної помочи при ц. к. Міністерстві справ внутрішних оголосило виданє ілюстрованого діла в чотирох випусках в великій 4-ці під титулом: „Viribus unitis, Österreich-Ungarn und der Weltkrieg 1914—1916" — з котрого діла I. випуск уже вийшов.

Ціле се виданє обнимати буде що найменше 530 сторін друку, з премногими прекрасними видами городів, будівель і т. п. та окремо вставленими на картонах портретами союзних Монархів і других визначних личностий. Опрацьованєм статий занимають ся визначні письменники і фахові учені.

В першім розділї пояснює ся спричиненє сьвітової війни, в другим поданий хід воєнних операций на суші і на мори, в третим представлена воєнна опіка якою занимає ся держава, краї, громади і приватні особи.

Дохід призначений на цїли воєнної опіки і гоєнє ран тої страшної сьвітової війни.

Ціна брошурованих 4 випусків виносить лише 15 К. По одержаню I. випуска або при замовленю діла, належить зараз вислати 15 К. на адрес: „Technische Betriebszentrale des Kriegsbüro Wien I. Hoher Markt 5."

Видавництво се вельми цінне і патриотичне поручаєся Всч. Духовеньству і вірним.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 27. лютого 1916.

Ч. 12.

Ч. 1142. Про дар Св. Отця П. Венедикта XV. на запомоги для потерпівших від війни серед україн. народу.

Серед великої згрози і смутку, від якого в часї сеї війни ледви чи яка родина в нашім народї свобідною зістала, підніс недавно свій голос Керманич церкви Христової, щоби з далекої Столиці Петрової, як інним народам так і українському дати доказ Своєї вітцївскої дбайливости і памяти о нїм. Через Єго Еминенцию Кардинала Скапінелього,

Пронунция у Відни переслав Сьв. Отець на частинне бодай злагодженє біди і недостатку серед потерпівших в народі нашім від війни свою лепту в сумі 10.000 К. з висловом сердечного жалю, що з причини відомих тяжких обставин Столиці Апостольскої і потреби несеня помочи також інним потерпівшим народам, школам, місиям і т. п. на ту квоту ограничити ся є змушений.

Та не о високість запомоги ту ходить! Для нас цінна є та добра воля, яким вистарчає само чувство тої вітцівскої любови, ми дорожимо тим благородним доказом печаливости і доброї памяти Єго Сьвятости о своїх дітях духовних, в тій так тяжкій хвилї горя і недостатку, яким з волї Божої прибитий наш нарід. Нам найдорозша та пастирска печаливість Єго Сьвятости, з якою після сил і можности Своєї бере в опіку і покров Свій наш український нарід, щоби і ми під скалою Петра сьв. шукали той певний захисть, в якім знайдемо силу до витревалости і постоянности в вірі сьв., тім жерелї нашого потїшеня і укріпленя душевного в теперішних злиднях наших. Тому Еписк. Ординаріят уважав за свій сьвятий обовязок зложити сей час іменем нашої Епархиї Єго Сьвятости свою синівску подяку через Єго Еминенцию Кард. Пронунция у Відни, а квоту 3000 К. яка з роздїлу дарованої Єго Сьвятостію загальної суми припала на Перемиску Епархію, порішив ужити в одній части на підмогу справдї зубожілих родин з причини війни а в двох частях ужити для тих, котрі зістали найбіднїйшими серед бідних т. є. сиріт, яким тота війна видерла вітця або матїр а дуже часто обоє разом.

Подаючи се до загальної відомости поручає ся П. Т. Духовеньству оголосити се в найблизшу недїлю вірним в церкві з амвона а по скінченій Службі Божій відмовити голосно в наміренє сьв. Отця 3 р. Отче наш і Богородице Діво, та завізвати при тій спосібности інтересованих парохіян, щоби зголошували в Урядї парохіяльнім потребуючі помочи сироти в цїли пересланя їх спису на друках предложених кождому Урядови парохіяльному по мисли тут. розпорядженя з дня 17. лютого 1916. Ч. 925, почім доперва приміщенє сиріт будьто по захоронках місцевих, будь в центральнім захистї українських сиріт в Перемишли наступити зможе.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 28. лютого 1916.

Ч. 13.

Ч. 1190. Про устроєнє „Тиждня Червоного Хреста“ в цїлій австрійскій державі.

Президия Краєвого Товариства „Червоного Хреста“ подала ту до відомости слїдуючу відозву адресовану до всїх ц. к. Староств в Галичинї:

„Австрийске Товариство „Червоного Хреста“ постановило уладити в першій половинї цьвітня с. р. в цїлій державі „Тиждень Червоного Хреста.“

Тиждень сей буде призначений на розповсюдненє як найдальше ідучої акциї в напрямі спопуляризованя гуманїтарних ідей „Червоного Хреста“, як і приспореня Червоному Хрестови, конечних фондів на дальше веденє єго закладів і інституций.

Хочемо протягом сего тиждня сягнути до найдальших і найдрібнїйших навіть

місцевин краю, хочемо представити всім плоди нашої дотеперішної праці і заохотити до пособлюваня піднеслим цілям — помочи раненим і хорим.

В поодиноких краях монархиї акцию сею мають кермувати краєві Товариства „Червоного Хреста", на котрих цїли зібрані фонди виключно будуть призначені.

В половинї лютого с. р. відбуде ся у Відни конференция делєгатів усїх краєвих товариств „Червоного Хреста" в цїли уодностайненя акциї в цїлій державі.

Не сумнїваючись, що Вп. Пан Староста зволить взяти участь в сїй, так вельми досяглій акциї і подасть нам на дальше свою цїнну піддержку, просимо, щоби єствуючий в тамт. повітї комітет „Червоного Хреста" в як найскоршім часї заняв ся енерґічно орґанїзациєю „Тиждня Червоного Хреста" в цїлім тамт. повітї по мисли долученої проґрами, котра подає загальні напрями цїлої акциї.

Дальші подрібні указки будуть в найблизшім часї переслані комітетови, котрий як о своїм уконституованю, так і о всїх з „Тижднем Червоного Хреста" злучених справах зволить повідомлювати прямо підписану Президию Краєвого Товариства „Червоного Хреста" у Львові, ул. Пекарска Ч. 1 А. — Президент Краєв. Тов. „Червоного Хреста", Павел князь Сапєга вр."

Еписк. Ординаріят поручає П. Т. Духовеньству, щоби намірену акцию „Тиждня Червоного Хреста" по мисли сеї відозви так своєю участію в повітових комітетах, як і живим словом заохоти серед народу як найревнїйше при кождій нагодї пособляло.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.
Перемишль, дня 5. марта 1916.

Ч. 14.

Ч. 3482/15. Протидїланє піяньству і марнованю гроший на непотрібні видатки — та заохота до ощадности.

Час воєнний, який нинї кровавим туманом залягає цїлий сьвіт, приневолює людий мисьлячих і о добро народа дбаючих, звернути увагу на потребу опамятаня, використаня нещастя на поправу житя.

Коли вітцї, мужі, брати віддають житє своє, кров свого серця в обороні вітчини, коли більша часть їх зносить мужно невигоди житя в окопах, на поли бою в непевности кождої будучої хвилї, — ми що осталися дома старцї, жінки з дїтьми, повинні також по силам причинятися до полегченя їх трудів, а посередно до побіди нашої, дорогої нам вітчини Австриї, до побіди культурної свободи всїх народів, що замешкують могучу австрийско-угорску державу, та між ними і нашого українського народу і сьв. католицкої Церкви, якої ми вірними синами.

Велику поміч подамо ми борцям нашим і причинимо ся до забезпеченя щасливого вислїду війни горячими молитвами до Отця небесного і повздержностию в житю щоденнім.

Перше молитвою бо, коли з борцями нашими буде поміч Божа, яка нагладно

уже була до тепер, то остаточна побіда буде по стороні нашій. Нам, що остались дома, молитва подасть потіху в смутку, надію в горю, полегчу в жалю за помершими.

Молитва злучить нас духом з братьми нашими, що також горячо молять ся о поміч Божу чи то в окопах чи в боях і у всякій грізній небезпеці военній.

Вид смерти, вид гробів, крестів на полях, лугах, огородах нашої країни, настроює кождого, що мислити уміє, до опамятаня і повздержности в житю.

Недостаток поживи, яка змаліла в наслід зменшеня сил робучих в поли, потреби удержуваня міліонових війск власних і міліонів полонених ворожих, змушує прямо до ощадности в їді.

Недостача поживи користно вплинула на родини розумні, прозорливі і патриотичні у всіх народностий великої держави Австрийскої і союзної з нею Німеччини.

Заведено ощадність в їді, одежи, домашній прислузі; заведено, навіть в дни дозволені, дни посту без мяса і вибагливих страв, цілковиту стремезливість від напитків горячих, і всім добре з такою ощадностию, всї хвалять собі єї.

Та супроти того що сказати про такі факти, які у нас лучають ся часто; коли мужі, вітці, сини, пішли на війну, їх жінки, що дістають запомоги з каси державної, обертають гроші, які їм по закупні живности для себе і дітей лишили ся, на закупно прикрас до одежі, на ласощі, цукорки ба навіть на напитки, при яких забавляють ся. О складаню злишних грошей до щадниці мало котра і погадає!

Робітники і ремісники, які в часї военнім мають подостатком добре платних зарібків, з'уживають дорогий гріш часто на піяньство, про ощадність, про потребу складаня нашого гроша на непередвиджені случаї до щадничих кас, їм байдужно.

З розворотности такої, з того невчасного пияньства і грішних забавок, повстають не рідко свари, битки, образа Бога, образа Цїсара і Держави, про що сьвідчать судові розправи і засуди.

Навіть вис. ц. к. Правительство (з дня 10/11 1915. Ч. 28053/пр.) звернуло на се увагу духовних властий і поручило щоби перестерігати людність перед згубними наслідками піяньства і щоби Всч. Духовеньство при кождої нагоді енергічно впливало на нарід в тім напрямі.

Еп. Консистория поручає всім Всч. о. душпастирям, щоби, в теперішнім часї военнім, як і по щасливій побіді над ворогами, з апостольскою ревностию поучала нарід про потребу опамятаня, про молитву, ощадність і тверезість, та що всяку кару, яку на нас Судия справедливий зсилає, з'ужитковати ми довжні на наше дочасне і вічне добро.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 28. лютого 1916.

Ч. 15.

Ч. 1126. Книжочка „Гостинець для українських жовнірів".

Видана накладом „церковної штуки" дієцезияльної торговлї в Станиславові і апробована Всесьвітлїйшим і Преосьв. Екиск. Ординаріятом Станїславівским книжочка

під титулом: „Гостинець для українських жовнірів“, оповіданя, зібрав сьвященик, — поручає ся Всч. Духовеньству і вірним Епархиї з огляду на патриотичний змість і тенденцию.

Книжочку з 3 ілюстрациями на 32 сторонах, можна получити за 50 сот. в церковній штуці в Станиславові.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 12. марта 1916.

Ч. 16.

Ч. 1475 Конкурс на опорожнені парохиї.

З речинцем до 15. мая 1916. виставляють ся на конкурс слідуючі опорожнені парохиї.

1. Горянка	над.	прив.	дек.	Балигор.
2. Дубецко	»	»	»	Бірчань.
3. Павлокома	»	»	»	»
4. Явірник рус.	»	»	»	»
5. Долина	»	»	»	Біцкого
6. Ліщини	над.	прив.	дек.	Біцкого
7. Гільче	»	»	»	Варяжского
8. Нисмичі	»	(гром. міст.)		»
9. Ульвівок	»	прив.	дек.	»
10. Нове місто	»	»	»	Добромиль.
11. Мацина вел.	»	»	»	Біцкого

(Убігаючі ся о тую парохію мають перед канонічною институцією зложити писемну заяву, що годять ся на вилучене доч.: »Розділє від матерної церкви в Мацині великій.«)

12. Стебник	ціс.	над.	дек.	Дрогобиц.
13. Пили	над.	прив.	»	Жовківск.
14. Головецко доль.	»	»	»	Жукот.
15. Береги гір.	»	»	»	Затварн.
16. Дубно	»	»	»	Канчуц.
17. Михалевичі	»	»	»	Комарн.
18. Угерці незаб.	»	»	»	»
19. Чорноріки	»	»	»	Короснянь.
20. Нагірці	»	дух.	»	Куликівск.
21. Башня	»	прив.	»	Любачівс.
22. Плазів	»	»	»	»
23. Мокряни	»	»	»	Мокряньс.
24. Урож	»	»	»	»
25. Мишлятичі	»	»	»	Мостиск.
26. Соколя	»	»	»	»
27. Брунари	»	ціс.	»	Мушиньс.
28. Войкова	»	»	»	»
29. Лабова	»	прив.	»	»
30. Милик	»	ціс.	»	»
31. Нова весь.	»	прив.	»	»
32. Грушатичі	»	»	»	Нижанк.
33. Сливниця	»	прив.	дек.	Нижанк.
34. Дахнів	»	»	»	Олешицк.
35. Коритникі	»	»	»	Пер. гор.
36. Святе	»	»	»	Пер. загор.
37. Боратин	»	»	»	Порохниц.
38. Гійче	»	»	»	Потелицк.
39. Гребенне	»	»	»	»
40. Містковичі	»	»	»	Самбірск.
41. Волошинова	»	дух.	»	Старосамб
42. Лужок гор.	»	прив.	»	»
43. Сторонна	»	»	»	»
44. Карликів	»	»	»	Сяніцкого
45. Сенькова воля	»	»	»	Сяніцкого
46. Сторожі вел.	»	»	»	»
47. Лісковате	»	ціс.	»	Устрицк.
48. Устрикі діль.	»	прив.	»	»
49. Гнійниці	»	»	»	Яворівск.
50. Порудно	»	»	»	»
51. Тростянець	»	»	»	»
52. Краковець	»	»	»	»
53. Ляшкі довгі	»	»	»	Ярославск.

54. Майдан	над.	прив.	дек.	Ярославск.	59. Щавне	над.	прив.	дек.	Яслиск.
55. Сурохів	»	»	»	»	60. Явірник	„	„	„	„
56. Вислок нижн.	»	»	»	Яслиск.	61. Ясель	„	„	„	„
57. Поляни суров.	»	»	»	»	62. Яслиска воля	„	дух.	„	„
58. Пулави	»	»	»	»	63. Суровиця	„	прив.	„	„

Речинець розуміє ся в сей спосіб, що прошеня перед днем 15. мая 1916. мають бути з дотичних урядів дек. так вислані, щоби найпізнійше в дн. 15. мая 1916. були Еп. Консисториї предложені.

Прошеня не заосмотрені потрібними залучниками особенно сьвідоцтвом з іспиту конкурсового, а на парохиї ціс. наданя і всіми сьвідоцтвами як і ті, котрі би по дни 15. мая 1916. туть вплинули, будуть звернені безуспішно.

Від гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль дня 12. марта 1916.

Ч. 17.

Ч. 1478. О товаристві сьвящеників під покровом св. Йосифа в Ґориції. (St. Joseph-Priester-Verein in Görz.)

Центральна управа товариства священиків під покровом св. Йосифа в Ґориції предложило ту слідуюче справоздане своєї діяльности за р. 1915.:

„Unter den Obwaltenden Zeitumständen glaubt der Zentralvorstand des St. Joseph-Priestervereines in Görz diesmal von einem ausführlichen Jahresbericht absehen und sich nur auf einige Mitteilungen von wichtigerem Belang für die Vereinsmitglieder beschränken zu sollen.

Hatte der Krieg schon in der zweiten Hälfte des Jahres 1914 seinen lähmenden Einfluss auf die Vereinstätigkeit geltend gemacht, so geschah dies noch mehr im Kriegsjahr 1915, insbesondere nachdem am 23. Mai das treulose Italien sich unseren Feinden zugesellt hatte. Dadurch kam der Verein in eine gefährliche Lage. Das Haus in Görz musste gänzlich geschlossen und verlassen werden, Meran und Ika blieben zwar geöffnet, wurden aber nur spärlich besucht.

Der Besuch der drei Vereinshäuser war im Jahre 1915 folgender:

	Priester	Kleriker	Verpflegstage
Görz	20	—	1197
Meran	46	5	2177
Ika	63	1	2426
	129	6	5800

Infolge der durch den Krieg bewirkten Teuerung aller Lebensmittel musste der Verpflegungspreis um 1 K für den Tag erhöht und der Tisch vereinfacht werden. Trotz der grösstmöglichen Sparsamheit konnte in den einzelnen Häusern das Auslangen mit den Pensionseinnahmen nicht gefunden und mussten von der Vereinskasse Zuschüsse gewährt werden. Da auch die Zahl der neu eingetretenen Mitglieder eine verhältnismässig geringe ist und viele beitragende Mitglieder mit dem Jahresbeitrag im Rückstand geblieben sind, steht das finanzielle Ergebnis weit hinter dem der vorhergehenden Jahre zurück. Doch hat sich das Vereinsvermögen nicht vermindert, es wurden vielmehr von dem in den letzten Jahren aufgenommenen Darlehen für den Ankauf von Grund und Boden in Meran und Zara einige tausend Kronen abgezahlt.

Dem Vereine traten im Jahre 1915 bei: 2 Gründer, 80 lebenslängliche und 27 beitragende Mitglieder. Da uns die im letzten Jahre vorgekommenen Todesfälle unter den Mitgliedern nicht genau bekannt sind, können wir die Gesamtzahl der aktiven Mitglieder nur beiläufig mit etwa 2800 angeben.

Über das Schicksal unseres Vereinshauses „Rudolphinum“ in Görz ist zu berichten, dass es bei der wiederholten heftigen Beschiessung der Stadt durch den wütenden Feind zwar einige Schäden erlitten hat, aber doch erhalten blieb; mehrere Granaten schlugen in der Nähe des Hauses im Garten ein und richteten dort greuliche Verwüstungen an. Das bewegliche Vermögen des Vereines ist rechtzeitig in Sicherheit gebracht worden.

Mit Gottes Hilfe hofft der Verein durch alle Fährnisse der Kriegszeit glücklich hindurchzukommen und nach siegreicher Beendigung derselben seine sozial-charitative Tätigkeit in erhöhtem Masse fortsetzen zu können.

Das Sekretariat des St. Joseph-Priestervereines befindet sich bis auf weiteres in Ika (Priesterheim), Post Icići (Istrien), wohin Zuschriften in Vereinsangelegenheiten gerichtet und Mitgliedsbeiträge gesendet werden mögen. Der Zentralvorstand.“

З покликом на тутешне оголошенє з дня 17. лютого р, 1891. Ч. 973. (Вістн. Епарх. Ч. 5. з р. 1891) котрим уділено до загальиої відомости статута реченого товариства, пригадує ся, що члени основателї складають одноразово найменьше 200 К., члени доживотні одноразово 50 К., а члени спомагаючі найменьше по 2 К. річно і що тілько ті мають право користати з добродійства приміщеня в однім з домів товариства, котрі бодай від 6 місяців суть єго членами доживотними. Заступником товариства для нашої епархиї є Всч. о. Іоан Савчин, катехит ц. к. ґімназиї в Перемишли а адрес товариства аж до відкликаня є: Das Sekretariat des St. Joseph-Priestervereines in Ika (Priesterheim) Post Icići (Istrien).

З огляду на гуманну ціль товариства і евентуальну користь в потребі, поручає ся оно Всч. Епарх. Духовеньству.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 11. марта 1916.

Ч. 18.

Ч. 1496. О належитости за устав церк. в р. 1916.

Доперва в марти 1916. Еписк. Консисторія получила устав церковний за рік 1916., виданий приватним накладом і таковий розіслано до Урядів деканальних для дорученя Всеч. оо. Душпастирям.

Всеч. оо. Декани зволять належитість за той устав по 50 сот. за примірник зібрати і ту разом чим скорше прислати, щоби Еп. Консисторія могла дотичний рахунок вирівнати.

Евентуально нерозпродані примірники належить ту звернути.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 21. марта 1916.

Ч. 19.

Ч. 473. Пошукованє власника двох Евангелій.

В часї воєннім наші ц. і к. війска відобравши від ворожих воїнів книгу св. Евангелія зложили такову в одній церкви тутешної епархиї. Понеже на тій книзї нема ніякого

знаку, з котрого можнаби дізнатися, до котрої церкви она належать, подає ся до відомости Всеч. Клира, що після донесеня о. Душпастиря, у котрого церкві тепер тоє Евангеліє находить ся, оно є більшого формату, оправлене в понсовий плюш, срібне окутє троха знищене, нема на нім зазначеного анї місця анї року печатаня анї апробати Епископа, походить з переплетні Спожарского у Львові, має походити з якоїсь церкви з під Перемишля.

Всеч. оо. Настоятелї парохий зволять розслїдити, до котрої церкви моглоби в мові будуче Евангеліє належати, а в случаю узасадненого домнїваня о приналежности ту справозданє предложити.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.
Перемишль дня 27. січня 1916.

Хроніка.

Іменованя.

Ч. 1094. Сьвіт. о. Др. Василий Пинило, духовник тут. Семинара і заст. професора богословія душпастирского ім. Референтом і Совітником Еп. Консисторії.

Ч. 1909. Всеч. о. Омелян Мартинович, катихит ґімназиї з україн. язиком викладовим в Перемишли, ім. Совітником Еп. Консисторії.

Завідательства получили:

Ч. 510. о. Менциньский Михаїл в Добромили.
Ч. 736. о. Грушкевич Константин в Урожи.
Ч. 1008. о. Хомань Матвій в Полнятичах.
Ч. 6054. о. Козїй Константин в Раві рускій.
Ч. 2202. о. Сорокевич Іоан доїздж. в Гірку.
Ч. 1256. о. Сандович Любомир в Брунарах.
Ч. 1209. о. Гасько Людвик в Березцї дек. Бірчаньского.
Ч. 1470. о. Кузич Василий доїздж. в Конюшках королївских.
Ч. 1507. о. Лехицкий Захария в Боратинї дек. Белзского.
Ч. 1568. о. Михалиха Андрей в Сурохові.
Ч. 1533. о. Ольшаньский Іоан доїздж. в Тарнаві дек. Добромильского.
Ч. 1628. о. Войтович Петро в Грушовій дек. Мокряньского.
Ч. 2164. о. Мазяр Петро новпос. пресвитер в Лужку горішнім.
Ч. 2165. о. Склепкович Василь нов. пос. пресвитер в Соснипї.
Ч. 2166. о. Мельник Лев „ „ „ в Пятковій.

Ч. 2167. о. Вань Лев новоп. пресвитер получив сотрудн. в Судовій Вишни.

Ч. 2279. о. Захаріясевич Ярослав завід. в Одреховій — доїздж. управ. сопомочництво в Синяві дек. Сяніцкого.

Ч. 1628. о. Войтович Петро сотрудництво в Грушовій дек. Мокряньского.

Некрольоґія:

о. Копко Павел завідатель Малнова уп. 18/2 1916.
о. Білиньский Григорій парох Волошиновій уп. 20/2 1916.
о. Савицкий Петро сотруд. в Грушовій уп. 22/2 1916.
о. Мацюрак Волод. завід. Рави рускої уп. 9/3 1916.
о. Миколаєвич Михаил парох в Скоморохах уп. 18/3.

Души їх поручають ся сьвят. молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 25. марта 1916.

Александер Зубрицкий
Канцлер.

Кароль Волошиньский
Вікарий капітульний.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишли. З друкарнї гр. кат. Капітули в Перемишли.